

staðfest ADHD. Hetta ávirkar hana á ymiskan hátt. Millum annað, so kann hon javnan gerast tung í huga og deprimerað.

– Eina ferð, tá eg var í einum tungum tíðarskeiði, segði ein vinmaður mín við meg, at lívið er ov stutt til at taka sær av, hvat onnur hugsa og siga um meg. Eg skal bara vera eg. Eg veit ikki hví men hetta at veruliga skíta á, hvat fólk siga og hugsa gjørði nakað við meg. Eg mintist til hesi orðini, og eg tók tey við mær onkursvegna.

– Tá byrjaði eg av álvara at góðtaka meg sjálva, soleiðis, sum eg eri, og soleiðis, sum eg síggi út. Tá fekk skeggið frið at vaksa, og tað hava øll ikki tikið líka væl ímóti, sigur hon síðani.

– Eg fái viðmerkingar um, at eg má raka mær, og at eg eri nógv penariuttan skegg. Eg havi eisni onkrar familjulimir, sum javnan

Nú síggi eg nakað, sum mær dámar, tá eg hyggi í speglið

minna meg á, at tað altso ikki er dāmúligt at ganga við fullskeggi, sigur hon.

Tað er ymiskt, hvussu slíkar viðmerkingar rína á hjá Sissal.

– Tað er treytað av, hvussu eg havi tað. Kenni eg meg tunglynta, taki eg tað tyngri, men havi eg tað gott, svari eg sum oftast, at eg einki leggi í viðmerkingarnar, tí hetta er mítt lív, og tað er eg, sum avgeri, hvussu eg vil liva tað. Eg eri mest hørm um, at menniskju, sum eg eri góð við, ikki kunnu akseptera meg, sum eg eri, staðfestir hon.

– Men tað er altso torført hjá summum at góðtaka, tí tey sjálvi fylgja norminum og halda, at kvinnur skulu raka sær og ongan hárvøkstur hava nakra staðni. Onkuntíð havi eg faktiskt hugsað, at tey kanska skammast, tí eg tori nakað, sum øll ikki tora, leggur hon sjálvsikkur aftrat.

Reaktiónirnar frá fremmandum til skeggið eru ymiskar, eisini tá hon er til arbeiðis, handils ella í býnum.

– Eingin fremmandur hevur nakrantíð sagt nakað beinleiðis við meg. Tað kemur faktiskt ikki fyri, at vaksin fólk spyrja meg um skeggið. Men eg síggi, at fólk